

Abstrakt

Cílem práce je zkoumat předpoklady pro existenci efektivní sociální politiky, která je účinná, hospodárná a dlouhodobě konzistentní. Teoretická část stojí na porovnání rozdílných realizací sociálního bydlení v evropských zemích a u nás. Nové trendy ze zahraničí ukazují, že vysoká účinnost resocializace závisí na kvalitě poskytovaných sociálních prací, jež jsou prováděny současně se zajištěním ubytování. Zároveň se mění role sociálního bydlení ve společnosti, kdy se z instrumentu sociální politiky stává komplexní nástroj určující, mimo jiné, vysoké standardy ve stavebnictví a podporující celkovou společenskou soudržnost. Identifikované klíčové aspekty efektivnosti jsou porovnány s návrhem Zákona o sociálním bydlení. Novinkou je koncepce Housing First, která klade důraz na rychlé zajištění bydlení a následnou individuální práci s klientem. Praktická část ověřuje několik hypotéz, které vedly ke zformulování předmětného návrhu, prostřednictvím ekonometrických modelů. Výstupem je snaha o přispění do společenské diskuze a návrh na implementaci vybraných opatření, které povedou k úspěšnému znovuzачlenění sociálně vyloučených do společnosti, což by měl být hlavní záměr politiky sociálního bydlení.